

PUÇES I PAPPARRES, ELS PETITS GRANS PROBLEMES

Ara que torna el bon temps, també ho fan les visites indesitjades de puces i paparres a les nostres llars. Des d'Animàlia volem parlar-vos una mica de què us heu de prevenir, el per què i el mètode per a fer-ho.

Puces (*Ctenocephalides canis / felis*):

Tots els propietaris de gossos i gats, més o menys sabeu què són les puces, i també sabeu que no són pas agradables. Molesten el nostre gos/gat, que no para de gratar-se i fins i tot poden afectar-nos a nosaltres i els nostres fills; per no parlar de les possibles malalties que poden transmetre tant als gossos/gats o a nosaltres mateixos.

Dintre dels problemes principals d'aquests paràsits cal parlar de les **al·lèrgies** que sofreixen alguns animals o persones a la saliva d'aquests insectes. A les persones provoquen inflamacions arrodonides a la pell en les que es veu el centre de la picada clarament i que poden arribar a ser molt molestes. En gossos i gats el problema de la al·lèrgia pot arribar a complicar-se molt, ja que el nostre animal sofrirà uns picors molt intensos, que el poden portar a gratar-se de manera incontrolada, mossegar-se, arrencar-se el pèl o fins i tot autolesionar-se. Un dels primers símptomes que veurem en un gos amb puces i una possible al·lèrgia a les mateixes és la alopecia a la zona caudal (potes del darrera i zona de la base de la cua), així com moments en els que l'animal, sense motiu aparent s'espanti o salti i comenci a llepar-se o mossegar-se la zona de la cua o les extremitats posteriors.

També us volem parlar de les **malalties** que poden transmetre aquests paràsits, cal destacar que són portadors de cestodes "cucs" (tènies o solitàries), que poden afectar tant a animals com a persones.

Així doncs, es necessita cap més raó per a no voler aquests habitants a les nostres cases?

Des d'Animàlia volem parlar-vos dels possibles **mètodes de prevenció** contra aquests insectes:

- **Pipetes:** És un dels mètodes més coneguts i efectius de prevenció ja no només contra les puces, sinó contra una gran varietat de paràsits. A Animàlia les que us recomanem pel seu valor i capacitat són les pipetes "**Advantix**" (protegeix en front de: puces, paparres, mosquit de la leishmània, pols, mosques d'estable i mosquits comuns) o les pipetes "**Vectra**" (puces, paparres, mosquit de la leishmània, mosques d'estable i mosquits comuns). Per gat disposem de les pipetes "**Broadline**" (protegeix de paràsits externs i interns).
- **Collars:** Un altre mètode realment efectiu i útil. Són collars que contenen un producte repel·lent d'alliberació continuada. Un dels seus avantatges és la seva llarga duració i facilitat d'aplicació. A Animàlia disposem de dues variants, els ja conegut "**Scalibor**" (puces, paparres i mosquit de la leishmània) que és un dels millors i més recomanats mètodes per a prevenir el mosquit de la leishmània, i la seva duració és de 6 mesos; i el collar "**Seresto**" (puces, paparres i pols) que duren fins a 8 mesos.
- **Pastilles:** Són un mètode relativament nou, però que s'està implantant poc a poc com el millor i més efectiu. A Animàlia disposem de diverses presentacions, com les pastilles "**Comfortis**" (protegeixen en front a puces), les pastilles "**Nexgard**" (puces i paparres) de duració un mes, o les pastilles "**Bravecto**" (puces i paparres), les quals s'estan convertint en el nostre *best seller* de la temporada, ja que la seva protecció dura 3 mesos i estan provant ser altament efectives i segures.

Paparres:

Són artròpodes ectoparàsits hematòfags, és a dir, paràsits externs que s'alimenten de la sang dels animals als que parasiten. Són cosmopolites, tot i que no aguanten massa bé el fred i solen ser més actives a la primavera – estiu. Viuen a les zones de camp i esperen enganxades a les plantes a un animal de sang calenta per a poder enganxar-s'hi i alimentar-se de la seva sang.

Solen enganxar-se a la zona del coll, la cara, a sota del llavi o a les orelles dels nostres animals, per això és important repassar sovint els nostres animals i descartar la presència d'aquests paràsits.

La **problemàtica** amb les paparres ve per dos fronts.

- Primer, la possible anèmia que poden causar si n'hi ha moltes enganxades al nostre gos, ja que cada paparra pot succionar entre 0'5 i 2mL de sang.
- Segon i la problemàtica més important són les malalties que poden transmetre, com la Erliquiosi canina, que causa febre i coixesa; o la Babesiosi que causa febre, anèmia i anorèxia. També cal vigilar per les possibles reaccions al·lèrgiques, la depressió que poden causar o fins i tot la paràlisi per toxines.

Els **mètodes de prevenció** són molt similars als de la puça, ja sigui amb pipeta, collar o pastilles, les quals s'han vist que tenen una major efectivitat, ja que el paràsit mor només de ingerir la sang de l'animal.

També us volíem donar un consell sobre la **extracció de paparres** un cop s'han enganxat al vostre animal. El més recomanable és deixar que caiguin soles després de mortes per l'acció d'un fàrmac/antiparasitari extern ; però en cas de que s'hagin de treure hem de seguir els següents passos / mètodes i prendre certes precaucions.

- Tenir el material necessari: recomanat portar guants, per a evitar la contaminació; fer servir pinces específiques per a treure paparres, o en el seu defecte fer servir unes pinces de punta fina i corbada en 90º netes i a ser possible esterilitzades (es pot netejar amb alcohol, per exemple).
- Evitar els remeis "casolans" com l'oli, l'alcohol, cremar la paparra, fer servir un llumí o d'altres, ja que poden suposar un risc extra, tant per al propietari com per l'animal i també fer que la paparra buidi el contingut del seu estómac infectat.
- A l'hora de la extracció, s'ha d'evitar estirar la paparra pel cos, ja que hi ha el risc de que ens exploti a les mans, augmentant el risc de contagi de malalties o infecció i també hi ha el risc de que separi les seves mandíbules del cos i les deixi a dins el nostre animal, creant així un focus d'infecció que pot donar lloc a complicacions. En cas de que passi això s'haurà d'anar al veterinari per a que amb material quirúrgic pugui fer la extracció de les restes.
- Per a la extracció agafarem la paparra pel cap, a poder ser lo més pròxim a les mandíbules i girarem lentament en direcció contrària a les agulles del rellotge (ja que al enganxar-se ho fan en sentit horari).